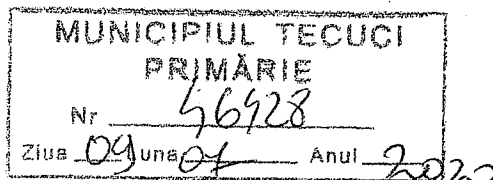

ROMÂNIA
TRIBUNALUL GALAȚI
STR. BĂRILEI NR. 153
GALAȚI
SECȚIE I CIVILA

Destinatar:
UAT MUNICIPIUL TECUCI PRIN
PRIMAR
TECUCI, 1 DECEMBRIE 1918, nr. 66,
județul GALAȚI

DOSARUL NR. 3046/121/2019

Materia: Litigii de muncă
Sediul procesual al dosarului: Fond
Obiectul dosarului: pretentii
Complet: c9 Im

HOTARÂRE CIVILĂ

NR. 319/2020 DIN DATA DE 23 Iunie 2020

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 319/2020, pronunțată la data de 23 Iunie 2020, de către TRIBUNALUL GALAȚI SECȚIE I CIVILA.

PARAFA ȘEFULUI INSTANȚEI
(ștampila)

L.S.,

Cod ECLI ECLI:RO:TBGLT:2020:014.000319
Dosar nr. 3046/121/2019

R O M Â N I A
TRIBUNALUL GALAȚI
SECTIE I CIVILA

Sentința civilă nr. 319

Ședința publică de la 23 Iunie 2020

Completul constituit din:

PREȘEDINTE: Ecaterina Ivanov

Asistent judiciar: Corina Voicu Muscă

Asistent judiciar: Violeta Neculai

Grefier: Anuța Păcuraru

Pentru astăzi fiind amânată soluționarea cauzei Litigii de muncă privind pe reclamanta UAT MUNICIPIUL TECUCI PRIN PRIMAR, în contradictoriu cu pârâții FINKELSTEIN EDUARD, TUCHEL GERHARDT DANIEL, având ca obiect „pretentii”.

Dezbaterile cauzei și susținerile orale ale părților au avut loc în ședința publică din data de 09.06.2020 și au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta, când instanța a amânat pronunțarea la data de 23.06.2020, dată la care a pronunțat următoarea hotărâre:

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei civile, constată următoarele:

I. Sesizarea instanței

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 15.07.2019 sub nr. 3046/121/2019, reclamanta UAT Municipiul Tecuci, prin Primar, în contradictoriu cu pârâții Finkelstein Eduard și Tachel Daniel Gerhardt, a solicitat instanței ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună obligarea primului pârât la plata sumei de 220.594,68 lei, reprezentând prejudiciu cauzat instituției prin neplata la termen a debitelor aferente perioadei 21.09.2011-22.03.2012, iar a celui de-al doilea pârât, la plata sumei de 170.420,45 lei reprezentând prejudiciu cauzat instituției, prin neplata la termen a debitelor aferente perioadei 21.06.2012-26.11.2013.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat, în esență, că pârâții au avut calitatea de primar al Municipiului Tecuci în perioada 2008-2012, respectiv 2012-2016, iar suma totală de 391.015,13 lei reprezintă penalități de întârziere calculate prin raportul de expertiză contabilă judiciară și dispuse de instanță, pentru plata cu întârziere a redevenței, neplata taxelor și impozitelor, avându-se în vedere numărul de zile de întârziere calculate pentru fiecare sumă încasată de UAT Tecuci și neachitată la termenul stipulat în contract.

Având în vedere că pârâții, în calitate de ordonatori principali de credite, nu au îndeplinit obligația de plată a sumelor la termenele convenite, fără să existe o justificare, sunt răspunzători de prejudiciul creat reclamantei.

A precizat reclamanta că sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale, în sensul că fapta ilicită rezultă din neachitarea sumelor datorate la termenele scadente, existența prejudiciului rezultă din faptul că Inalta Curte de Casație și Justiție a dispus obligarea reclamantei la plata de penalități, legătura de cauzalitate rezultă din faptul că

Vă atragem atenția că datele menționate în prezentul document se înscriu în cele prevăzute de Regulamentul UE 2016/679 al Parlamentului European, fapt ce conferă obligativitatea protejării, conservării și folosirii acestora doar în scopul prevăzut de lege.

pârâții au avut calitatea de primari în perioada în care trebuiau achitate respectivele sume de bani, iar vinovăția acestora rezidă în neluarea măsurilor corespunzătoare.

In drept, au fost indicate dispozițiile art. 1357 -art. 1371, art. 14 alin. 4 din Legea nr. 273/2006, art.36 alin.(3) lit.b) și art.63 din Legea nr.215/2001.

În dovedirea cererii, reclamanta a solicitat administrarea probei cu înscrisuri.

A depus la dosarul cauzei înscrisuri (f.9-48).

II. Apărările pârâților

Legal citat, pârâtul Finkelstein Eduard a depus *întâmpinare* la data de 18.12.2019, prin care a invocat excepția prescripției extinctive a dreptului la acțiune, iar pe fond, netemeinicia cererii, cu cheltuieli de judecată.

Cu privire la excepția invocată, pârâtul a arătat, în esență, că răspunderea patrimonială poate fi atrasă în termen de 3 ani de la data producerii pagubei, care a avut loc în 2011-2012, termenul de prescripție expirând la data de 03.04.2015, ulterior ultimei plăți efectuate de Apă-Canal și nerambursate de UAT Tecuci.

A mai susținut pârâtul că suma de 61.996,55 lei, scadentă la data de 04.04.2011, era deja prescrisă la data de 22.04.2014, la momentul înregistrării cererii arbitrale, fără ca nimeni să observe iregularitatea.

Chiar dacă, prin reducere la absurd, termenul de prescripție ar începe să curgă de la data pronunțării sentinței executorii în litigiul arbitral, respectiv la data de 05.01.2015, acesta a expirat la data de 04.01.2018.

Pe fondul cauzei, pârâtul a arătat că dispozitivul hotărârii arbitrale privește o obligație proprie reclamantei, iar obligația de a vira sumele și taxele locale nu era născută pe durata mandatului său, sumele reprezentând obligații nevirate de UAT Tecuci în mandatul său, nu a au fost niciodată solicitate de operator, astfel încât nu a știut de existența acestei datorii. De asemenea, primarul nu poate efectua plăți, fără ca serviciul de specialitate din cadrul primăriei să își efectueze obligațiile de serviciu prevăzute de lege, iar pe perioada mandatului său, a delegat și viceprimarului dreptul la primă semnătură, tocmai pentru a nu se întârzia nicio plată, când era plecat din instituție. Prin urmare, nu rezultă culpa sa din documentele depuse la dosarul cauzei.

În ceea ce privește legătura de cauzalitate și prejudiciu, pârâtul este de părere că litigiul cu Apă Canal a fost pierdut din cauza apărărilor superficiale formulate de următorii primari, iar actualul primar a dispus recuperarea prejudiciului fără o verificare temeinică a îndeplinirii condițiilor răspunderii delictuale/patrimoniale.

În probațiune, a solicitat administrarea probei cu înscrisuri.

În drept, au fost invocate disp.art.205 C.proc.civ.

La rândul său, pârâtul Țuchel Daniel Gerhardt a formulat *întâmpinare* la data de 18.12.2019, prin care a solicitat respingerea cererii, ca neîntemeiată.

În motivare, a susținut, în esență, că nu s-au depus eventuale dispoziții ale sale din care să rezulte că ar fi solicitat întârzierea vreunei plăți sau sistarea acestora, ceea ce ar fi generat penalitățile din cauză. Mai mult, funcția sa nu îi permitea să ia decizii, ci doar inițiative, care erau supuse controlului Consiliului Local.

A mai susținut pârâtul că nu sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale, întrucât prejudiciul nu este cert, nu există fapta sa ilicită, care să fi generat sumele solicitate de reclamantă, lipsind, astfel și legătura de cauzalitate dintre cele două.

In probațiune, a solicitat administrarea probei cu înscrisuri.

III.Procedura în fața instanței

Prin precizările formulate pentru termenul de judecată din 06.02.2020, reclamanta a arătat că nu sunt aplicabile dispozițiile prescripției extinctive a dreptului la acțiune,

întrucât dreptul său a început să curgă la data pronunțării deciziei nr.243/11.06.2018, pronunțată de ICCJ, prejudiciul său fiind stabilit în urma pronunțării acestei decizii.

Mai mult, deși ambii părți recunosc aplicabilitatea contractului de delegare a gestiunii nr.29/23.09.2010, susțin că nu sunt îndeplinite condițiile atragerii răspunderii lor, în ciuda faptului că nu pot invoca necunoașterea clauzelor contractuale.

Pârâțul Finkelstein Eduard și reclamanta au formulat concluzii scrise, în termenul de amânare a pronunțării, prin care, în esență, au reiterat susținerile din cadrul întâmpinării, respectiv precizărilor din data de 05.02.2020.

Instanța a încuviințat pentru părți proba cu înscrisurile, apreciind că este admisibilă și poate duce la soluționarea cauzei potrivit art. 258, raportat la art. 255 Cod de procedură civilă.

IV. Expunerea aspectelor reținute de instanță și motivarea soluției

Deliberând cu prioritate asupra excepției prescripției extinctive a dreptului materiale la acțiune, conform art.248 alin.(1) C.proc.civ., instanța reține următoarele:

Prin sent.arbitrală nr.14 din 05.01.2015, pronunțată de Curtea de Arbitraj Comercial de pe lângă Camera de Comerț, Industrie și Agricultură Galați, reclamanta a fost obligată să achite către SC Apa Canal SA Galați suma de 1.124.222,00 lei- taxe și impozite, scadente în perioada 2011-2013; precum și suma de 382.742,73 lei- penalități de întârziere calculate până la data de 28.02.2014 pentru plata cu întârziere a taxelor și impozitelor scadente în perioada 2011-2013-și suma de 8.272,40 lei, penalități de întârziere calculate până la data de 28.02.2014, pentru plata cu întârziere a redevenței datorate în perioada 2011-2013;-18.948,26 lei- cheltuieli arbitrale.

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Curții de Apel Galați – Secția a-I-a Civilă, sub nr. 113/44/2015*, reclamanta Unitatea Administrativ Teritorială Tecuci a solicitat, în contradictoriu cu pârâtele SC Apă Canal SA Galați și Asociația de Dezvoltare Intercomunitară „Serviciul Regional Apă Canal Galați”, anularea sentinței arbitrale nr. 14/05.01.2015 pronunțată de Curtea de Arbitraj Comercial de pe lângă Camera de Comerț, Industrie și Agricultură Galați în dosarul nr. 14/2014 și trimiterea cauzei spre soluționare Tribunalului Galați, Secția contencios administrativ și fiscal, iar în subsidiar, în conformitate cu art. 608 lit. h raportat la art. 613 lit. b C.proc.civ. anularea hotărârii arbitrale și soluționarea cauzei pe fond pe baza probelor administrate.

Prin sent.civ. nr.260/F din data de 29.10.2015 , pronunțată de Curtea de Apel Galați, a fost admisă în parte acțiunea în contencios administrativ și fiscal și s-a dispus anularea sentinței arbitrale nr. 14/05.01.2015 pronunțată de Curtea de Arbitraj Comercial de pe lângă Camera de Comerț, Industrie și Agricultură Galați și în rejudecare a fost admisă excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de pârâta Asociația de Dezvoltare Intercomunitară „ Serviciul Regional Apă Canal Galați” și respinsă acțiunea față de acest pârât, ca fiind introdusă împotriva unei persoane fără calitate procesuală. Totodată, a fost respinsă acțiunea, ca nefondată.

Prin dec.nr.2431 din data de 11.06.2018 pronunțată de ICCJ în dosarul nr. 113/44/2015*, a fost admis recursul formulat de SC Apă Canal SA Galați, împotriva sent.civ. nr.260/F din data de 29.10.2015, cu consecința respingerii acțiunii formulate de reclamanta UAT Tecuci.

La data de 10.07.2018, reclamanta a încheiat cu creditoarea SC Apă Canal SA Galați „Protocolul privind eşalonarea la plată a sumelor achitate de Operator cu titlu de redevență, alte taxe și impozite și neachitate în termen de către Autoritatea Delegantă” (f.46), prin care a recunoscut că datorează, printre altele, suma de 391.015,13 lei, pretinsă pârâților din prezenta cauză, reprezentând penalități de întârziere pentru nevirarea în

termen a sumelor achitate de operator cu titlu de redevență și alte impozite și s-a obligat să achite această sumă în 15 rate, începând cu data de 01.08.2018.

Potrivit disp.art.268 alin.(1) lit.c) C.muncii, cererile în vederea soluționării unui conflict de muncă pot fi formulate în termen de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, în cazul răspunderii patrimoniale a salariaților față de angajator.

Referitor la momentul în care a început să curgă termenul de prescripție extinctivă a dreptului material la acțiune, instanța reține că , începând cu data de 13 mai 2011, când a intrat în vigoare Legea nr. 62/2011, momentul nașterii dreptului la acțiunea în răspunderea patrimonială este prevăzut de art. 211 lit. c) din această lege, cu aplicarea art. 12 din Decretul nr. 167/1958 (anterior datei de 1 octombrie 2011), respectiv de art. 2.526 din Codul civil (începând de la 1 octombrie 2011). Din această perspectivă, începând cu data de 13 mai 2011, pentru stabilirea momentului de început al cursului termenului de prescripție extinctivă, prezintă interes *data producerii pagubei*.

Având în vedere situația de fapt din cauză, instanța reține că paguba produsă reclamantei, constă în plata sumelor de bani neachitate la termen și a penalităților către SC Apă Canal SA Galați, iar aceasta se situează cel mai devreme la data deciziei nr.2431 din data de 11.06.2018, pronunțată de ICCJ în dosarul nr. 113/44/2015*.

Contrar susținerii pârâtului, termenul de prescripție nu putea începe să curgă nici de la data efectuării ultimei plăți nerambursate, nici de la data pronunțării sentinței arbitrale, întrucât, paguba produsă reclamantei constă în obligarea acesteia de a achita sume de bani neachitate la termenul scadent, aceasta fiind stabilită odată cu finalizarea litigiului dintre reclamantă și SC Apă Canal SA Galați.

Este adevărat că sent.arbitală nr.14 din 05.01.2015 avea caracter executoriu, dar doar între părțile din litigiu, reclamanta nefiind îndreptățită să se îndrepte împotriva persoanelor responsabile de producerea prejudiciului decât în momentul în care acest prejudiciul prevăzut în cuprinsul sentinței era produs. Atât timp cât reclamanta și-a exercitat dreptul la căile de atac prevăzute de lege, și nu a efectuat nicio plată a sumelor cuprinse în sentința arbitrală, nu s-ar fi putut reține vreo pagubă în patrimoniul său, de vreme ce nu era certă obligația sa de plată față de creditoare.

Or, prescripția extinctivă îndeplinește și un rol de sancțiune împotriva creditorului care nu acționează în termenul legal pentru realizarea dreptului său, sens în care data nașterii dreptului la acțiune trebuie stabilită, în cauză, în raport de data efectivă a plății sumelor de bani stabilite în cauza nr.113/44/2015*, către SC Apă Canal SA Galați, întrucât, în lipsa acestor plăți nu s-ar putea vorbi despre o pagubă, în sensul art. 211 lit. c) din Legea nr. 62/2011.

Față de aceste considerente, instanța va respinge excepția invocată, ca neîntemeiată.

Pe fondul cauzei, analizând cererea, prin prisma susținerilor părților, a probatoriului administrat și a dispozițiilor legale incidente în cauză, instanța reține următoarele:

În fapt, prin contractul de delegare a gestiunii serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare, încheiat la data de 23.09.2010, încheiat între Asociația de dezvoltare intercomunitară , în numele și pe seama Municipiului Tecuci, în calitate de autoritate delegantă, și SC Apă Canal SA Galați, în calitate de operator, având ca obiect delegarea exclusivă a acestor servicii

Potrivit art.38 din contract, operatorul va plăti autorității delegante o redevență, iar, potrivit art.17 pct.21, autoritatea are obligația să vireze în termen de 5 zile lucrătoare operatorului, în contul de rezervă (IID/MRD) toate sumele achitate de operator în contul

autorității delegante, cu titlu de redevență, impozit pe profit, dividende și alte impozite sau alte plăți similare primite de la operator, în legătură cu contractul sau orice alt temei.

Potrivit disp.art.17 pct.27.9, neplata aduce după sine calcularea de penalități în cuantum egal cu cele calculate pentru neplata obligațiilor bugetare, începând cu ziua următoare termenului maxim de plată.

Întrucât UAT Mun.Tecuci nu a îndeplinit obligația de achitare a sumelor încasate, reprezentând redevențe, taxe și impozite restante, SC Apă Canal SA Galați a formulat cerere de arbitraj, soluționată prin. sent.arbitrală nr.14 din 05.01.2015, pronunțată de Curtea de Arbitraj Comercial de pe lângă Camera de Comerț, Industrie și Agricultură Galați, astfel cum s-a reținut anterior.

Pârâții au avut calitatea de primar al Municipiului Tecuci în perioada 2008-2012- Finkelstein Eduard, respectiv 2012-2016- Țuchel Gerhard Daniel.

Prin referatul întocmit la data de 08.07.2019 (f.48), serviciul buget-contabilitate din cadrul reclamantei, a prezentat modul de calcul al sumei totale de 391.015,13 lei, compusă din 382.742,73 lei și suma de 8.272,40 lei, separat, prin raportare la date încasării și data scadenței (returnării) sumelor, reprezentând redevență, impozite și taxe, pentru evidențierea sumelor ce se impută fiecărui pârât, în funcție de perioada în care a deținut mandatul de primar.

Prin cererea introductivă, reclamanta a solicitat tragerea la răspundere patrimonială a celor doi pârâți, foști primari ai unității administrativ teritoriale, fiind astfel, aplicabile dispozițiile art. 254 Codul muncii, având în vedere că, prin Decizia în interesul legii nr.16/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție s-a stabilit că prevederile Codului muncii se aplică inclusiv raporturilor juridice dintre primar/viceprimar și unitatea administrativ-teritorială, dacă legi speciale nu conțin dispoziții specifice, inclusiv după încetarea mandatelor.

Potrivit disp.art. 254 Codul muncii, *„Salariații răspund patrimonial, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, pentru pagubele materiale produse angajatorului din vina și în legătură cu munca lor”*.

Din interpretarea logico-gramaticală a acestor norme juridice, în acord cu cele ce se arată în mod constant în doctrină și jurisprudență, rezultă că, pentru antrenarea răspunderii patrimoniale a salariatului față de angajator, trebuie îndeplinite cumulativ mai multe cerințe: (1) să existe o faptă ilicită a salariatului, faptă constând în încălcarea atribuțiilor, sarcinilor sau obligațiilor de serviciu; (2) fapta să fi fost săvârșită cu vinovăție, chiar și sub forma celei mai simple culpe; (3) să existe un prejudiciu material suferit de angajator; (3)să existe legătură de cauzalitate între faptă și prejudiciu.

Prin urmare, în analiza elementelor răspunderii patrimoniale a pârâților din perioada în care au exercitat funcția de primar al Mun.Tecuci, trebuie avută în vedere necesitatea îndeplinirii cumulative a următoarelor condiții impuse de art.254 Codul muncii: calitatea pârâtului (primar la momentul faptelor); fapta ilicită și personală a pârâtului săvârșită în legătură cu munca sa, respectiv în îndeplinirea atribuțiilor de primarului; vinovăția acestuia; prejudiciul produs reclamantei; legătura de cauzalitate între fapta pârâtului și prejudiciul produs.

Lipsa oricăruia dintre aceste elemente înlătură răspunderea patrimonială.

Obligația de a dovedi întrunirea tuturor acestor condiții revine reclamantei, în acord cu prevederile art. 272 din Codul Muncii, conform căroră: *“Sarcina probei în conflictele de muncă revine angajatorului, acesta fiind obligat să depună dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfățișare”*.

În referire la prima condiție, instanța reține că *fapta ilicită* a salariatului trebuie să fie săvârșită în legătură cu munca sa. Pentru stabilirea răspunderii patrimoniale, caracterul ilicit al faptei se analizează în raport cu obligațiile de serviciu.

Reclamanta a invocat în cuprinsul cererii de chemare în judecată, existența faptei ilicite a părților constând, în esență, în neachitarea sumelor datorate la termenele scadente prevăzute în contractul de delegare.

Nu poate fi primită apărarea părților în sensul că nu au interzis plata acestor sume, atât timp cât, ceea ce li se impută este o faptă ilicită săvârșită prin omisiune.

În concluzie, se va reține sub aspectul caracterului „ilicit” al faptei, fapta omisivă a părților de a nu dispune măsurile necesare, pentru achitarea de bună-voie a sumelor dispuse în favoarea operatorului, ceea ce a atras obligarea reclamantei la plata unor penalități de întârziere, aceasta reprezentând o încălcare a obligațiilor părților, în calitatea sa de ordonator principal de credite, astfel cum sunt prevăzute de dispozițiile legale, respectiv disp.art 63 alin. (4) din Legea nr 215 /2001.

Apărarea părților în sensul că, la nivelul oricărei unități administrativ-teritoriale există un aparat de specialitate care supraveghează activitatea instituției, nu este de natură a înlătura vinovăția acestora, întrucât părții, acționând în temeiul art.63 alin.(5) lit. a) din Legea nr.215/2001 (forma în vigoare la data exercitării mandatului de primar), aveau obligația de a coordona realizarea serviciilor publice de interes local prestate prin intermediul aparatului de specialitate sau prin intermediul organismelor prestatoare de servicii publice și de utilitate publică de interes local.

În referire la *caracterul cert al prejudiciului*, instanța reține că prejudiciul este reprezentat de suma achitată de reclamantă cu titlul de penalități operatorului din contractul de delegare, anume suma totală de 391.015,13 lei, defalcată în suma de 220.594,68 lei, reprezentând penalități aplicate la sume scadente în perioada mandatului părții Finkelstein Eduard, și suma de 170.420,45 lei, reprezentând penalități aplicate la sume scadente în perioada mandatului părții Tüchel Gerhard Daniel.

Suma totală de 391.015,13 lei a fost calculată și prin raportul de expertiză extrajudiciară efectuat în cadrul litigiului arbitral, după cum rezultă din copia acestuia, depusă la dosarul cauzei (f.37).

A treia condiție privitoare la existența unei *legături de cauzalitate* între fapta ilicită și prejudiciul produs rezultă chiar din cuprinsul înscrisurilor depuse la dosar și din susținerile părților, deoarece fapta părților- așa cum a fost reținută anterior, a cauzat în mod direct producerea prejudiciului- plata de penalități, acesta fiind rezultatul dăunător, concretizat într-o pagubă cu valoare economică.

Vinovăția constituie elementul subiectiv al răspunderii, pe când condițiile anterior analizate, au caracter obiectiv, și constă în atitudinea psihică a persoanei fizice față de fapta sa și față de consecințele ei păgubitoare. În dreptul muncii, răspunderea patrimonială este angajată pentru toate formele de vinovăție, chiar și pentru o culpă foarte ușoară.

În cauză, având în vedere împrejurările în care s-a produs faptul dăunător și atribuțiile de primar ale celor doi părți, instanța stabilește vinovăția acestora în comiterea faptei ilicite, constând în neglijența cu care au acționat în executarea contractului de delegare încheiat cu operatorul de servicii.

În consecință, fiind întrunite condițiile atragerii răspunderii patrimoniale a părților, în baza art. 254 C. muncii, instanța va admite în parte cererea, obligându-i pe aceștia să plătească reclamantei suma de 220.594,68 lei- părții Finkelstein Eduard,

respectiv suma de 170.420,45 lei, pârâtul Țuchel Gerhard Daniel, reprezentând prejudiciu.

Având în vedere soluția ce urmează a fi pronunțată pe fondul cauzei, cererea pârâtului Țuchel Gerhard Daniel privind obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată urmează a fi respinsă, ca nefondată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge, ca neîntemeiată, excepția prescripției extinctive a dreptului la acțiune, invocată de pârâtul Finkelstein Eduard.

Admite cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta UAT Tecuci, prin Primar, cu sediul în Tecuci, str. 1 Decembrie 1918, nr. 66, în contradictoriu cu pârâtii Finkelstein Eduard cu domiciliul în Tecuci, _____, jud. Galați și cu domiciliul procesual ales la C.I.A. „Irina Raihel Arnăutu”, situat în Iași, _____, jud. Iași și Țuchel Gerhard Daniel cu domiciliul în Tecuci, str. _____ 1 și cu domiciliul procesual ales la C.I.A. „Cîrjeu Ionuț Marius”, situat în Tecuci, _____, jud. Galați.

Obligă pârâtul Finkelstein Eduard să plătească reclamantei suma de 220.594,68 lei, reprezentând prejudiciu.

Obligă pârâtul Țuchel Gerhard Daniel să plătească reclamantei suma de 170.420,45 lei, reprezentând prejudiciu.

Respinge, ca neîntemeiată, cererea pârâtului Țuchel Gerhard Daniel de obligare a reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

Cu drept de apel, în termen de 10 zile de la comunicare.

Cererea de apel se va depune la Tribunalul Galați.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 23.06.2020.

Președinte,
Ecaterina Ivanov

Asistenți judiciari
Corina Voicu Muscă Violeta Neculai

Grefier,
Anuța Păcuraru

Red. E.I./Tehnored. A.P.

07.07.2020

5 ex./com.3 ex./_____